

der tilhører Sømandsstanden, og som befinder sig i økonomisk Trang.

Til § 3.

Fondens Midler foreslaas tilvejebragt dels ved en Grundkapital paa 1 Mill. Kr., der stilles til Raadighed af Statskassen, dels derved, at Statskassen indbetaler til Fonden en Fjerdedel af de Beløb, der er afdraget og afdrages paa de rentefri Laan paa ialt ca. 15,4 Mill. Kr., som Staten under Krigen har ydet de Søfarendes Familier som Følge af, at Forsørgeren var afskaaret fra at hjemsende Hyremidler. Størrelsen af Fondens Kapital vil saaledes i nogen Grad være afhængig af de Søfarendes Evne til at afdrage den dem paahvilende Gæld.

Udover de i 2det Stykke nævnte Beløb er det Tanken, at de i § 3 i Lov Nr. 383 af 9. August 1945 om visse Hædersgaver til danske søfarende og Fiskere og deres efterladte omhandlede Beløb skal indbetales til Fonden.

Til § 5.

Det er fundet naturligt i den i Paragraffen nævnte Henseende at ligestille Understøttelserne med de Hædersgaver, der i Henhold til Lovgivningen ydes Søfarende og deres efterladte.

Til § 7.

Medens det i Almindelighed vil være Reglen, at den i Bemærkningerne til § 3 omtalte økonomiske Hjælp til danske Søfarendes Familier, hvilken Hjælp i Henhold til det med de Søfarendes Organisationer i Sommeren 1940 aftalte Arrangement ydedes i Form af rentefri Laan, skal tilbagebetales efter nærmere fastsatte Retningslinier, vil dette Princip ikke altid kunne gennemføres i de Tilfælde, hvor Forsørgeren er afgaaet ved Døden. Selv om de efterladte i det overvejende Antal Tilfælde, hvor Sømanden er afgaaet ved Døden som Følge af en Krigs-

begivenhed, ved den samtidig hermed foreslaede Forhøjelse af Ydelserne efter Krigsulykkesforsikringslovgivningen har opnaaet, at deres økonomiske Stilling er taalelig, vil det dog — ogsaa som et Udslag af den Tanke, der iøvrigt ligger bag ved nærværende Forslag — være nærliggende at skaffe dem Mulighed for en endelig økonomisk Lettelse derved, at Laanene, for hvilke jo Enken og ikke Forsørgeren formelt staar som Debitor, efter Ministerens Skøn over deres pekuniære og personlige Forhold eftergives dem; og paatrængende nødvendigt vil det være at tilstaa Eftergivelse for de Søfolks efterladte, der ikke kan anses omkommet af Krigsaarsag.

I Overensstemmelse hermed er det foreslaet at bemyndige Ministeren for Handel, Industri og Søfart til helt eller delvis at eftergive de heromhandlede Enker og andre efterladte den Gæld overfor Statskassen, der maatte paahvile dem som Følge af modtagne rentefri Laan af den her nævnte Art.

Da det efter den Praksis, Ministeriet i de forløbne Aar har fastlagt, er sket, at saadanne efterladte i Forbindelse med den Opførelse af hele deres fremtidige økonomiske Stilling, der blev nødvendig som Følge af Forsørgerens Død, har indfriet en Del af den nævnte Laanegæld, navnlig med Midler hidrørende fra Erstatningerne i Henhold til Ulykkesforsikringslovene, vil det for at skabe fornøden Ligestilling mellem denne Gruppe af efterladte og de foran omhandlede efterladte, være nødvendigt at tilvejebringe en tilsvarende Bemyndigelse for Ministeren til — samtidig med at Laanets Restgæld eventuelt eftergives den paagældende efter nærværende Lovbestemmelses 1. Punktum — at tillade, at saadanne Afdragsbeløb tilbageføres ved paany at indgaa under Ulykkeserstatningen, eventuelt ved at udbetales den paagældende.